מקורות פרשת חיי שרה ה'תשע"ח

האם חייה של שרה היו רצף של טוב?

1. **מדרש רבה תחילת הפרשה:** "יודע ה' ימי תמימים ונחלתם לעולם תהיה' (תהלים לז) – כשם שהם תמימים, כך שנותם תמימים, בת כ' כבת ז' לנוי, בת ק' כבת כ' שנה לחטא.

בראשית כג,א: 'ויהיו חיי שרה מאה **שנה** ועשרים **שנה** ושבע **שנים** שני חיי שרה' – **רש"י:** נכתב שנה בכל כלל וכלל, לומר לך שכל אחד נדרש לעצמו: **בת ק' כבת כ' לחטא** – מה בת כ' לא חטאה שהרי אינה בת עונשין [בעונשי שמים עד גיל עשרים] אף בת ק' בלא חטא. **ובת כ' כבת ז' ליופי** (שהיופי הילדותי הוא טבעי בלי איפור, בעוד שהיופי בגיל עשרים הוא בקומת הגוף, פירוש רבי אליהו מזרחי). 'שני חיי שרה' – **כולם שווים לטובה** (שהייתה גם **בת ק' כבת כ' ליופי**, שפתי חכמים).

רמב"ן כג,א: אין מדרש זה נכון, שהרי [גם] בשני חיי ישמעאל נאמר... בשווה ['ואלה שני חיי ישמעאל מאת **שנה** ושלושים **שנה** ושבע **שנים**'] **ולא היו שווים בטובה**? אלא מתחילה רשע ועשה תשובה [רק] בסוף?... אלא 'שנה שנה' דרך הלשון הוא.

ליקוטי שיחות ה/99: מדברי המדרש 'שנותם תמימים' ומדברי רש"י 'כולם שווים לטובה' מובן שבכל רגע לא הייתה לה אפשרות לחטא ולהעדר היופי. עולה השאלה: הרי היה זמן של "אחרי **בלותי**"?

הערה 25: וירידה זו התבטאה גם בעניין של חטא, כדברי רש"י (יז,יז): 'שרה לא האמינה ולגלגה'?

2. **ספר הזוהר א קכט,א:** ואברהם זקן **בא בימים** – תאוותו הייתה **כל ימיו** בה', לא התקרב אברהם לה' רק ביום אחד או בזמן אחד, אלא כל ימיו עבד והתקדם מדרגה לדרגה.

ליקוטי שיחות לה/68: איך אפשר לומר שכל ימיו של אברהם היו בשלמות והרי חסרו בעבודתו ג' שנותיו הראשונות, כמאמר חז"ל: 'בן שלוש הכיר אברהם את בוראו, שנאמר 'עקב [בגימטרייה 172] אשר שמע אברהם בקולי' [ואברהם חי 175 שנה – נמצא ששלוש שנים 'לא שמע']. וכל שכן לפי דעת הרמב"ם בתחילת הלכות עכו"ם שבן ארבעים שנה הכיר או דעת המדרש שבן 48 הכיר?

3. **שיחות מוסר (הגר"ח שמואלביץ) מג:** התמיהה רבה: מה בינה ובין אברהם? ולמה לא עמד ליבה בצער? אלא ה' גילה לאברהם את הדבר טיפין-טיפין ובאותן השהיות הסתגל אברהם והיה יכול להתגבר על אהבתו ליצחק... אכן, מידה זו של הסתגלות הטבועה בלב אדם, יש שתהפוך לו לרועץ, שהיא מחלישה התעוררות לטובה של האדם. על כן שומה לשמור שלא תיחלש אש ההתעוררות.

התוועדויות הרבי מליובאוויטש תשמ"ח א/475: החילוק בין אברהם ושרה, שאברהם הוא למעלה ממציאות העולם, בחינת 'שכל הנעלם מכל רעיון' ואילו שרה היא ספירת ה'מלכות', שרש הזמן והמקום וענינה לפעול את ענייניו של אברהם **בגדרי העולם**... ולכן אצל שרה לא היה מקום לעקדת יצחק... כל ענינה לפעול **בעולם** דווקא ובהכרח שתהיה מציאותו של יצחק באופן **דנשמה בגוף**.

4. **מסכת שמחות ד,יט:** אמר רבי עקיבא: כך הייתה **תחילת תשמישי לפני חכמים**. השכמתי ומצאתי הרוג אחד והייתי מטפל בו עד שעברתי שלשה תחומי שבת והבאתיו למקום קבורה. וכשבאתי ושיערתי דברים לפני חכמים, אמרו לי: על כל פסיעה שהיית פוסע – מעלין עליך כאילו היית שופך דמים [שחיללת שבת בהליכה עם המת]... וכשהיו אומרים דבר זה לפני רבי עקיבא היה אומר: **זו הייתה תחילת זכותי** [משום שמעתה למד עם כל הנחישות].

ליקוטי שיחות ה/100 ובשולי הגיליון: המדרש מקדים 'כשם שהם תמימים כך **שנותם** תמימים', כלומר, למרות שהחיים נמצאים תחת **שינויים של זמן**, בכל זאת השינויים עצמם הם **חלק מהתמימות** ('שנותם' מלשון 'שינוי' – תמימים")!. שכן דווקא השינויים בגוף, מדגישים בהמשך הזמן את עצם הנשמה **שלמעלה משינוי**. ועד"ז בנוגע ל'ותצחק שרה', כי בצדיקים, ה'חטאים' (רק חסרון האור, במדרגות דקדושה גופא) הם **בשביל העלייה שאחרי זה** ולכן ה'שינויים' עצמם 'תמימים'.

אגרות קדש הרבי מליובאוויטש יז/רנו: כדי לתקן את העבר... יש **לסייע לאלו העושים בזה מה שאפשר**, ובכלל להשתדל שרעיון טהרת המשפחה יחדור בחוגים רחבים יותר. וכידוע הכח דתיקון ותשובה, שלא זו בלבד שמבטל העונש ח"ו אלא עוד **מוסיף הצלחה** [באישיותו של האדם], כמאמר רבותינו שבעלי תשובה גדולים מצדיקים גמורים.